

PALATA - domov pro zrakově postižené

150 00 Praha 5 - Smíchov, Na Hřebenkách 5/737

Nejstarší český ústav sociální péče pro zrakově postižené seniory založený v roce 1893
telefon 257311930, 257311931, telefon/fax 257311932 [www:http://www.palata.cz/](http://www.palata.cz/)

ZPRAVODAJ č. 2

Duben roku 2015

Redaktorka:

Mgr. Eva Průchová

Příspěvky poskytli:

Jiří Javůrek

Prof. MUDr. Zdeněk Vacek Dr.Sc.

Jiřina Vohrnová

Vladimír Žižka

Fotografie:

Mgr. Eva Průchová

Vydává Palata - Domov pro zrakově postižené hl.m.Prahy ve spolupráci s TAO-CESTA, občanským sdružením ve prospěch seniorů především zrakově postižených, se sídlem 150 00 Praha 5, Na Hřebenkách 5 – tel.: 257311930-1 li 422, E-mail: tao-cesta@volny.cz

Palata-moderní pečovatelské a rehabilitační centrum uprostřed ostrova zachované původní přírody v centru Prahy - 2. část

Skládá se ze dvou travnatých ploch, oddělených cestou a zbytků původního dubového a bukového lesa s pozdější výsadbou dnes již vzrostlých mohutných platan, javorů, kaštanů a několika ořešáků. Vzácnou raritou je na konci jedné z travnatých ploch mohutný stromový tis (*Taxus baccata*). Chráněnou dřevinou je i starý Dřín (*Conus mas*), který stále ještě brzy na jaře žlutě kvete a na podzim plodí dříňky. Travnatá plocha, přiléhající k silnici vedoucí na Palatu má charakter sušší lučiny, v horní části až stepi. V červnu se tu bělají okrsky kvetoucích kopretin (*Leucanthemum vulgare* L. seu *Chrysanthemum vulg.*) střídající se s dalšími vonícími zástupci lučních květin. Pronikavou vůní se prozradí bělavé okrsky Žebříčku (*Achillea millefolium* L.). Mezi převážně bílými složitými květenstvími lze nalézt i růžově zbarvené hybridy. Bělavé okrsky se střídají s modře zbarvenými, složenými z několika druhů zvonků (*Campanula*). Nejvíce jsou zastoupeny druhy Zvonek okrouhloolistý (*C. rotundifolia*) s velkými zvonky a Zvonek rozkladitý (*C. patula*) s množstvím malých zvonků. Místy vyčnívají nad

vzrostlými travinami polokulovitá až kulovitá růžová květenství Čerktusu lučního (*Succisa pratensis*), růžově tu kvete i Chrpa růžová, spr. botan. Chrpa Luční (*Centaurea jacea* L.). V horní, sušší části travnaté plochy je zastoupeno i několik druhů stepních rostlin. V létě tu kvete vzácný bílý Křivatec řecký (*Gagea graeca* L.) a Bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum* L.). Na jaře tu žlutě kvete Křivatec žlutý (*Gagea lutea* L.). V průběhu celého léta tu žlutě svítí okrsky Rozchodníku prudkého (*Sedum acre* L.) střídající se s červeně strakatými místy s nízkými hustými trsy Hvozdíku kartouzka (*Dianthus carthesianus* L.), zvaného též Slzičky panny Marie. Od jara do podzimu se tu line pronikavá, kořeněná vůně okrsků mateřídoušky. Roste jí tu několik druhů, např. Mateřídouška vejčitá (*Thymus pulegioideus* L.), M.úzkolistá (*T. serpyllum* L.), a M.panonská (*T. pannonica* L.). V horní části sušší plochy při cestě i za ní lze nalézt okrsky žlutě kvetoucí Mochny plazivé (*Patula reptans*), M. stříbrné (*P. argentea*) a protáhlé pásy Macešky trojbarevné, bot. Violky (*Viola tricolor* L.) s malými žlutými kvítky, velice podobnými Macešce nejmenší (*V. puitaria* L.). Až do pozdního léta tu žlutě kvete Zlatobýl obecný (*Solidago virgaurea* L.) a Hadí mord nízký (*Scorzonera humilis*) s květy,

podobnými Pampelišce. Kolem cesty od vrátnice ke schodům jsou záhony, v horní polovině osázené několika druhy modře kvetoucí levandule a na konci růžemi. Za letních veder stoupá ze záhonů omamná vůně. Vábí mnoho hmyzu. Za poledne přilétají i dnes již vzácné babočky, např. Babočka osiková-černopláštník, B. kopřivová, B. páví oko, B. bodláková, B. admirála, Perleťovec nebo Žluťásek. Za poledne lze spatřit malého lyšaje, Dlouhozobku svízelovou, třepotající se nad květy jak kolibřík. Za teplého večera v červnu je možné spatřit kroužit okolo lucerny některého, z dnes již vzácných velkých lyšajů, např. Lyšaje borového, L.vrbového, L.pryšcového nebo L. smrtihlava. Občas některý vlétne do otevřeného pokoje v podkroví, přilákán světlem.

Výše uvedená cesta odděluje sušší louku od vlhčí lučiny s množstvím charakteristických lučních květin. Brzy na jaře se tu modrají velké okrsky vonících fialek (*Viola odorata* L.).Koncem jara tu kvetou nevonící fialky, Fialka psí (*V. canina* L.) a F. rivinova (*V. riviniana* L.) Tyto fialky mají mnohem větší květy světle modré barvy. Jsou od sebe obtížně rozlišitelné. Zasahují i do sousedního dubového lesa. Celé léto až do sečení tu bíle kvetou kopretiny a růžově pásy vonícího Jetele lučního (*Trifolium pratense* L.). Tu a tam lze najít

malé okrsky Jetele inkarnátu (*T. incarnatum*) s krvavě červeně zbarvenými květy. Inkarnát je tu zřejmě pozůstatkem po dřívějším hospodářství, protože se dnes již neseje. Sytou zelení tu vynikají okrsky Šťovíku kyselého (*Rumex acetosa*) a Š menšího (*R. acetosolia*). Celé léto tu kvete množství dalších květin jako Mochna husí (*Potentilla anserina*), M. nátržník (*P. erecta* L.), Heřmánek pravý (*Matricaria chamomilla*), i nevonný Heřmánek (*Tripleospermium inodorum*). Roste tu též bíle kvetoucí Hluchavka objímavá (*Lamium amplexicantum album* L.), Hluchavka skvrnitá (*L. maculatum* L.), červeně kvetoucí H. červená (*L. purpureum*) a dokonce i žluté kvetoucí H. žlutá (*L. Galeobdolon* L.). Lze tu nalézt i Jitrocel kopinatý (*Plantago lanceolata* L.), Kostival lékařský (*Symphytum officinale* L.), Třezalku tečkovanou (*Hypersum perforatum*), Zlatobýl kanadský (*Solidago canadense*). Mnohé z těchto solitérů pokračují i do sousední části dubového lesa za parkovištěm. Ve větším počtu je tu zastoupena Dymnivka dutá (*Corydalis cava* L.), s něžnými, trubkovitými kvítky, červené, žluté i růžové barvy a Silenka nadmutá (*Silene vulgaris*) s načervenalými i nazelenalými květy. Na jaře tu kvete Lecha jarní, známá též jako Hrachor jarní

(*Lathyrus vernus*) a Zemědýn lékařský (*Fumaria officinalis* L.) Velmi brzy na jaře tu rozkvetě několik okrsků sněženek, botan. Podsněžníku (*Galanthus nivea* L.) a hned po nich následují primulky a petrklíče. Primulky (*Primula vulgaris*) mají kratičkou lodyhu s červenými, růžovými žlutými i bílými kvítky. Petrklíče, botanicky Prvosenka jarní, (*Primula verna*) má na delší lodyze několik žlutých květů. Vyskytuje se jen na několika místech na svahu, táhnoucím se od jezírka k silnici, spolu s Česnekem medvědím (*Allium ursinum*). Hojnější tu je Česnáček obecný i lékařský (*Alliaria officinalis et patiolata*). Liší se od sebe tvarem listů, jejich uspořádáním a podzemní částí.

Prof. MUDr. Zdeněk Vacek Dr.Sc.

Velikonoční kalendář 2015

29. března – Květná neděle

Květnou je nazývána podle květů, jimiž se v ten den zdobí kostely. U nás jejich roli symbolicky převzaly kočičky, kvetoucí proutky vrby jívy, a o Květné neděli probíhá v kostelech jejich svěcení. Kočičky mají přinést do domu štěstí.

30. března - Modré pondělí

Podle církevních obyčejů se kostely na začátku Svatého týdne zdobí modrým nebo fialovým sukem, proto je tento den znám jako Modré pondělí. Původ tohoto názvu je často spojován také s německým výrazem „Blauer Montag“, překládaném jako práce neschopný nebo podnapilý. Traduje se, že by se v tento den nemělo vůbec pracovat.

31. března – Šedivé úterý

Velikonoční úterý je nazýváno Šedivé a spojováno je s velikonočním úklidem. Podle tradice se z obydlí vymetaly nečistoty a pavučiny, bílilo se, čistila okna a upravovala zahrádka i okolí domu.

1. dubna – Škaredá středa

Velikonoční středě se přezdívá Škaredá podle biblického příběhu, že právě v tento den Jidáš škaredil (žaloval) na Ježíše. Během středy se ještě pokračovalo v úklidu, hlavně se vymetaly saze z komínů. Ale pokud si v minulosti hospodyňky na Šedivé úterý uklidili a den poté vymetly komíny, mohly začít s úklidem nanovo.

2. dubna – Zelený čtvrtek

V tento se symbolicky připomíná Poslední večeře Páně, při níž byl Ježíš zatčen. Večer v kostelech umlkají zvony, které podle pověsti odlétají od Říma. Jejich zvonění nahradí zvuk řehaček a zvony se opět rozezní až na Bílou sobotu. Lidé dříve vstávali časně a omývali se rosou, což mělo zabránit nemocem, a jedli pouze zelenou stravu, aby byli zdraví po celý rok. A především – pekli se jidáše z kynutého těsta, které se potíraly medem a také měly zaručit pevné zdraví.

3. dubna – Velký pátek

Bible popisuje, že na Velký pátek byl Ježíš ukřižován. Je to den hlubokého smutku, křesťané dodržují přísný půst a konají se zvláštní církevní obřady včetně pobožnosti křížové cesty. Navíc se tradovalo doporučení: Na Velký pátek nezatopíš,

neupečeš, nevybělíš, nezameteš, nevyženeš z domu, neprodáš, nepůjčíš, nedaruješ a nepřijmeš dar... Asi je lepší nedělat skoro nic. Snad jen hledat poklad – podle pověstí se otevírá země a může vydat ukryté poklady.

4. dubna – Bílá sobota

Církev Bílou sobotu oslavuje jako oficiální konec půstu, který trval 40 dní, a hlavně jako den Kristova vzkříšení. V domácnostech se v tuto chvíli již vše chystá na Boží hod velikonoční. Dokončuje se poslední úklid, pečou se beránci a sladké mazance, připravují se pokrmy na následující den, pletou se pomlázky a zdobí velikonoční vajíčka.

5. dubna – Velikonoční neděle – Boží hod velikonoční

Za svítání tohoto dne měl Ježíš Kristus vstát z mrtvých. V tento den obvykle všichni lidé spěchali do kostela, kde se světily velikonoční pokrmy. Na stole se poprvé po době dlouhého půstu objevuje také maso, tradičně jehněčí či kůzlečí, i různé nádivky. Půst skončil a je čas začít hodovat, vždyť se tento den právem nazývá Boží hod velikonoční.

6. dubna – Červené pondělí

Velikonoční pondělí, nazývané Červené, je spojeno s tradičním mrskáním. Chlapci obcházeli děvčata a šlehali je proutěnými pomlázkami, aby z nich vyhnali lenost a nemoci, na oplátku dostávali malovaná vajíčka. Připomíná Kristovo vzkříšení, kdy lidé v Jeruzalémě slavili a volali: Ježíš vstal z mrtvých! Ale jeho odpůrci je zmrskali a rozehnali. Dnes můžeme být rádi, že se používá pomlázka, protože až do 14. Století se ženy mrskaly karabáčem.

Z časopisu Globus vybrala Eva Průchová

Velikonoce

Je tu první jarní den
A půjdeme hodovat ven
Jsou tu Velikonoce
A půjdeme do velké vesnice
Dostaneme vajíčka a mazanec
A to bude zas velký tanec.

Jiří Javůrek

Literární soutěž POLABSKÁ VRBA, III. ročník

Propozice soutěže

Soutěž vyhlašuje Knihovna Eduarda Petišky ve spolupráci s Městem Brandýs nad Labem – Stará Boleslav.

Polabská vrba je určena všem, kdo se „cítí být seniory“, nazýváme ji též soutěží pro pamětníky.

Je součástí projektu Napiš svůj příběh, zachyť svou vzpomínku!, jehož cílem je sběr vzpomínkových textů. Příspěvatelé mohou vedle soutěžních prací zasílat i nesoutěžní vzpomínkové a pamětnické texty.

Autoři mohou posílat soutěžní příspěvky na libovolné téma, nebo se mohou nechat inspirovat tématem, které jsme pro daný rok vybrali.

Téma letošního ročníku zní „**HISTORKY ZE ŠKOLNÍCH LAVIC**“.

Cílem soutěže i celého projektu je nabídnout možnost životní rekapitulace a emocionálního vyjádření a poskytnout příležitost ke sdílení a rozvíjení vzpomínek i k navázání nových sociálních vazeb.

Příspěvky budou zveřejněny ve sborníku Napiš svůj příběh, zachyť svou vzpomínku!.

Charakteristika soutěže, termíny, plánovaný průběh

- Soutěž vyhlášíme 1. března 2015.
- Termín odevzdání soutěžních příspěvků je 14. květen 2015 (výročí narození Eduarda Petišky).
- Porota soutěže bude složena z literárních osobností polabského regionu a zástupců Knihovny E. Petišky a Města Brandýs nad Labem – Stará Boleslav.
- Porota udělí ocenění za první tři místa, zvláštní cenu za vztah k regionu a zvláštní cenu vztahující se k tématu vybranému pro letošní rok.
- Tématem letošního ročníku je „Historiky ze školních lavic“.
- Vyhlášení vítězů literární soutěže a setkání autorů proběhne v měsíci červnu.

Charakteristika soutěžních prací

- Soutěžní příspěvky mohou posílat „pamětníci“ seniorského věku.
- Téma prací je libovolné, žánr není omezen (próza, poezie, drama, publicistika).
- Příspěvky mohou být odevzdány ve formě strojopisu, rukopisu či v některém z běžných textových formátů MS-Wordu či Open Office

Writeru (např. doc, docx, odt, rtf). Prosíme autory, aby nám nezasílali své texty ve formátu pdf.

- Rozsah strojopisných příspěvků či příspěvků v elektronické podobě může být nejvýše 15 normostran, rukopisné příspěvky mohou mít až 20 stran.
- Přijímána budou pouze původní díla, která nebyla dosud publikována ani nebyla přihlášena do jiných soutěží.

Kam a jak lze zasílat soutěžní i nesoutěžní texty

- Všechny příspěvky lze dodat v tištěné a ručně psané podobě na adresu Knihovna Eduarda Petišky, Ivana Olbrachta 36, 250 01 Brandýs n/L. – Stará Boleslav nebo v elektronické formě na adresu info@knihovna.brandysnl.cz.
- Práce můžete odevzdávat také v DPS Stará Boleslav paní Jarmile Viplakové, 17. listopadu 1404 či na adrese jarmila.viplakova@seznam.cz.
- Nezapomeňte uvést jméno, ročník narození a kontaktní adresu.

Kulturní a společenský program na měsíc duben

2. dubna v 10.00 hodin

Tancování s doktorkou Jílkovou.

15. 00 hodin

Mše svatá.

3. dubna od 9.00 hodin

Velikonoční pomlázka na Palatě.

4. dubna v 14.30 hodin

Další z cyklů pořadů „Zůstaň tu s námi, muziko česká“ s názvem Tradiční oslavy svátků Velikonočních v Čechách koncem 19. Století v Praze. Komponovaný pořad zaměřený na kulturní tradice, hudbu, poezii.

5. dubna v 10.00 hodin

Promítání 3. dílu slavného českého seriálu na motivy románu Aloise Jiráska „F. L. Věk“. Film **neobsahuje** audiozáznam pro zrakově postižené. V Hlavních

7. dubna v 14.30 hodin

Koncert Hudby hradní stráže v kostele Svatého Jana Nepomuckého. Odjezd v 13.45 hodin, návrat v cca 16.00 hodin.

8. dubna v 15.00 hodin

Koncert Malé české muziky Jiřího Pospíšila s programem „Co se škádlívá, rádo se mívá“ aneb české lidové písně milostné. Milostná tematika

v lidových písních i obyčejích od masopustu do velikonoc včetně aprílových taškařic.

9. dubna v 10.00 hodin

Tancování s doktorkou Jílkovou.

11. dubna v 14.00 hodin

Hudebně dramatický pořad. Na kytaru zahraje absolventka JAMU Eliška Balabánová. Zazní skladby od Paganiniho, Tárregy a Albénize. Poezii od Petra Nikla do hudby přednese Anna Císařovská absolventka DAMU.

12. dubna v 10.00 hodin

Promítání 4. dílu slavného českého seriálu na motivy románu Aloise Jiráska „F. L. Věk“. Film **neobsahuje** audiozáznam pro zrakově postižené.

14. dubna v 14.00 hodin

Na kavárně k tanci a poslechu zahraje pan Bartoš s paní Mikešovou.

16. dubna v 10.00 hodin

Tancování s doktorkou Jílkovou.

V 14. 30 hodin

Recitace a umělecký přednes v podání pana Jaroslava Brendla. Na programu je poezie po roce 1945.

18. dubna v 10.00 hodin

Promítání 5. dílu slavného českého seriálu na motivy románu Aloise Jiráska „F. L. Věk“. Film **neobsahuje** audiozáznam pro zrakově postižené.

19. dubna od 9.00 hodin

Canisterapeutické zkoušky pejsků ve velké kulturní místnosti.

21. dubna v 14.00 hodin

Na kavárně k tanci a poslechu zahraje pan Mácha.

22. dubna v 13.30 hodin

Generální zkouška na akci Když Palata tančí.

23. dubna v 10.00 hodin

Třetí ročník akce „Když Palata tančí“. Vystupovat budou děti ze základní školy z Řep, klienti z Pobytového a rehabilitačního centra pro nevidomé Dědina, klienti Domova Palata, pěvecký sbor Sluníčko a další.

Od 14.00 hodin

K tanci a poslechu zahraje dechovka Dvořanka pod vedením kapelníka pana Vomáčky.

Ve 14.30 hodin vystoupí taneční skupina Pojd' blíž s tanečním stylem flirt dance – choreografie s názvem Sexuální revoluce.

26. dubna v 10.00 hodin

Beseda s Dr. Zemanem na téma "Byl pozdní večer - první máj, večerní máj - byl lásky čas". Milostné verše českých a světových básníků.

28. dubna v 14.00 hodin

Na kavárně k tanci a poslechu zahraje Bránické duo.

Krátká historie vzniku souboru Pražští tamburaši (na Palatě účinkovali 29.1.2015)

V roce 2015 to bude již 105 let od založení předchůdce současného sboru Pražští tamburaši.

„Před více jak sto lety byly tamburašské soubory oblíbeny jako určité exotikum, byly však do jisté míry i projevem uvědomělého národního postoje souvisejících slovanských sympatií. Tato, ryze slovanská hudba, která má svou domovinu na slovanském jihu Evropy balkánského pohoří, měla velkou oblibu, a přibližně od roku 1860 se rozšířila i do Českých zemí. V Praze měli jihoslované své akademické spolky, a tehdejší studentstvo bylo z větší části soustředěno v literárním a řečnickém spolku SLAVIA, založeném v roce 1869. Jeho členové pěstovali i svou národní hudbu, a tak došlo počátkem roku 1890 k utvoření zvláštního sboru tamburašského při společnosti Slavia. Souborů přibývalo po celé naší zemi, a v květnu 1903 byl ustanoven „Svaz tamburašských spolků českých“. V té době existovalo 72 klubů v Království českém, 16 v Markrabství Moravském a 1 ve Vévodství Slezském. Počet spolků narůstal, a jejich rozvoji jistě napomohla i rozbíhající se výroba tamburašských nástrojů a tisk notového materiálu. V Tamburašském věstníku z roku 1905

informuje pan Eduard Vondráček v Praze II, že vlastní „Specielní závod pro tamburaše“. Doporučuje veškeré tamburašské nástroje, struny i poličky na noty.

Počátkem května roku 1910 se 21 nadšenců a odvážlivců usneslo o založení samostatného souboru, který nazvali KLUB TAMBURAŠŮ VYŠEHRAD. Předsedou byl zvolen pan Švestka a sbormistrem pan Horák. Vše si financovali ze svých příspěvků. V té době jim vyšel vstříc právě pan Eduard Vondráček, který jim všechny potřebné nástroje a doplňky poskytl na splátky.

Činnost souboru byla samozřejmě v následujících letech poznamenána během světových událostí. Po první světové válce, ve které padli někteří členové souboru, se rozvíjí činnost souboru s novou silou. Koncertují v Praze i v různých místech naší republiky. Soubor přežil i válečné období 1939 až 1945. Po ukončení druhé světové války získává soubor nové členy a pokračuje v propagaci tamburašské hudby.

Dne 4. března 1950 se konala slavnostní Valná hromada Klubu tamburašů Vyšehrad. Je na ní zmíněno, že za dobu trvání prošlo souborem 209 členů, a má 34 činných hudebníků. Po roce 1951 dochází k postupnému zanikání tamburašských

souborů, a někteří jejich členové přecházejí do Klubu tamburašů Vyšehrad. Soubor v následujících letech pod vedením sbormistra pana Rudolfa Doubravy, který je v této funkci již od roku 1932, uspořádá desítky koncertů v Praze i dalších místech naší republiky. V roce 1960 se po jeho úmrtí stává do roku 1974 sbormistrem pan Josef Javůrek. Soubor nadále pořádá mnoho koncertů, a v roce 1962 byl uskutečněn i čtyřdenní zájezd do města Plavno v NDR. V roce 1965 byl soubor pozván do nahrávacího studia rozhlasu v ulici Na Petynce. V roce 1966 absolvuje soubor velmi úspěšný zájezd do Jugoslávie. V říjnu 1967 uskuteční soubor koncerty v městech Gera, Jena, Bad Blankenburg a Poessneck. I v roce 1968 a 1969 se konají zájezdy do NDR. V následujících letech je uskutečněno mnoho úspěšných koncertů. Od roku 1979 je sbormistrem pan Josef Kramoliš.

V roce 1982 je zorganizován společný koncert souborů z Prahy, Plzně a moravské Studénky. Tato družba pokračuje i v dalších letech. V Plzni se v roce 1987 dokonce uskutečnilo společné vystoupení těchto souborů, a na pódiu zahrálo najednou 120 tamburašů. Tento společný soubor dirigoval pan Milan Gelnar ze Studénky. V roce 1988 se po panu Josefu Kramolišovi stává sbormistrem pan prof. Jaroslav Vlasatý.

V roce 1990 začíná soubor Klub tamburašů Vyšehrad vystupovat pod novým názvem Pražští tamburaši. Již v únoru se uskutečnil velmi úspěšný zájezd do města Schweinfurtu v Horním Falcku Spolkové republiky Německo. Koncem roku 1993 získává soubor nového dirigenta pana Ing. Čestmíra Šteffka, který řídí soubor i dnes.

Soubor kromě pravidelných velkých koncertů pro své příznivce a koncertů při různých příležitostech, na které je zván pořadateli akcí, uskutečňuje i mnoho koncertů v domovech důchodců, kde je vždy velmi vřele vítán.

V notovém archivu souboru je několik stovek skladeb různých žánrů. S ohledem na naše posluchače převážně starší generace jsou v nynějším programu zařazovány národní a lidové písně v úpravách dřívějších sbormistrů pánů Doubravy a Javůrka, ale i melodie z oper a operet včetně valčíků Johanna Strausse, písně skladatelů Karla Hašlera, Karla Vacka, Jaromíra Vejvody, Karla Valdaufa, Rudolfa Frimla a dalších. Jsou samozřejmě zastoupeny i ukázky původní tamburašské hudby.

V současné době má soubor tyto členy:

Dirigent: pan Ing. Čestmír Šteffek.

První mandolína: Jaroslav Štrobl

Bisernice: Jiřina Čornejová

Kontrařice: Svatava Peharová

Brače: Marcela Hejhalová, Karel Vavřík a Jaromír Zajac

Berde: Pavel Štědra

Kytary: Milan Rada, Milan Jahoda a Vladimír Žiřka

Bicí: Jiří Zajdl

Zpěv: Jiřina Klusáčková, Olga Nováková a Josef Tauchman

Původní tamburařské nástroje jsou bisernice, kontrařice, různé brače a berde. Ty v našem orchestru doplňují mandolíny, kytary a rytmická sekce.

Vladimír Žiřka

Druhou polovinu roku
Otvírají tři měsíce
Červenec, srpen a září
Na jejich příchov čekají
Zemědělci a sadaři.

Děti mají šťastné dny
Užívají prázdniny
Na jahodách, na borůvkách
Nebo v lese na houbách
Potom se osvěží
vlažnou vodou z koryta.

Jiřina Vohrnová – 2. část básně

